

[Ludvig Christensen.]

at yde Medlemsbidrag ikke skal gaa ud over Arbejdsløshedskasserne, idet Fritagelsen ikke skal føres til Afdrag i Kontingentet ved Beregningen af Stats- og Kommunitetsskud. Det er den samme Ordning, der i Forvejen eksisterer for de 13 Frikontingenter, som et Medlem, der har opbrugt al sin Understøttelse, kan faa inden for et Regnskabsaar.

Udvalget er videre enig om, at Lovens Ikrafttræden udsættes til 1. Januar 1941, medens Udløbstiden bliver den samme.

Skønt jeg naturligvis ikke for mit Vedkommende kan sige, at jeg har opnaaet det, jeg principielt ønskede, er der ved Ændringsforslagene opnaaet saa væsentlige Forbedringer i det oprindelige Lovforslag, at jeg ikke tager i Betænkning paa egne og mit Partis og det samlede Udvalgs Vegne at anbefale Ændringsforslagene til Vedtagelse.

Erik Eriksen: Forslaget om Iværksættelse af offentlige Arbejder og Beskæftigelse af arbejdsløse og de Ændringsforslag, som er stillet til Lovforslaget, er jo et endogsaa meget væsentligt Led i hele Beskæftigelsespolitikken. Det har været nogen Tid at naa igennem Udvalgsbehandlingen af de foreliggende Ændringsforslag; til Gengæld tror jeg, at de foreslaaede Ændringer betyder en endogsaa meget væsentlig Forbedring af Forslaget; i hvert Fald skal jeg ikke lægge Skjul paa, at det er med Glæde, at jeg for mit Vedkommende og paa mit Partis Vegne anbefaler Ændringsforslagene.

De Principper, som fra første Færd er nedlagt i selve Forslaget, er bevaret, men med det Ændringsforslag, hvorefter man, som den ærede Ordfører paapegede, gaar over fra Ugeløn til Timeløn og alligevel garanterer en vis Minimumsfortjeneste, er der skabt en langt større Mulighed for, at denne Lovgivning vil kunne udnyttes fuldt ud, og jeg mener ogsaa, at det simpelt hen er en Nødvendighed, at dette sker. Det er en Æressag for os her i Landet at skaffe Beskæftigelse til de flest mulige inden for Landets Grænser, og i saa Henseende har man vel Lov til at haabe og tro, at saavel det private Erhvervsliv — og det betyder langt det meste — som Statsmagten sætter alle Kræfter ind for med 100 pCt. at udnytte de Muligheder, der maatte være til Stede. At skaffe Beskæftigelse til ledige danske Hænder er nu mere end nogen Sinde en af Tidens store Opgaver, og jeg vil altsaa mene, at Forslaget med den Formulering, det nu har faaet, vil blive en betydende Faktor i disse Bestræbelser. Det gælder nu at faa Loven ført ud i Livet paa

den bedst mulige Maade, ikke for meget Kontorius, hvad der jo ofte har været en Dødvægt og i andre Tilfælde et Irritationsmoment, der lagde sig hindrende i Vejen. Men det er altsaa min Opfattelse, at ikke blot Udvalget, men ogsaa den højtærede Arbejdsminister er indstillet paa at give Plads for det bedst mulige praktiske Haandelag.

Det centrale i Ændringerne er, at man forlader Ugelønnen og gaar over til Timeløn. Jeg skal ikke her sige noget om Ugelønsprincippet; det kan i og for sig være godt nok, men det forudsætter i Virkeligheden, at det skal være Kommunerne selv, der lader disse Arbejder udføre, med andre Ord, at det er noget, der træder i Stedet for Understøttelse. Men saadan er det jo ingenlunde, det har hidtil ikke været Tilfældet i særlig Grad, at det var Kommunerne selv, der paatog sig Ledelsen af Arbejdet, og det vil sikkert heller ikke blive det. Og naar det forholder sig saadan, giver Ugelønsprincippet Plads for visse Urimeligheder, Plads for visse ubekendte Størrelser, som meget vel kan tænkes at ville lægge Hindringer i Vejen for en rationel Udnyttelse af Loven. Derfor har ogsaa vi fra Venstres Side ønsket disse Ændringer, vi har ønsket større Bevægelighed, mere Hensyntagen til det praktiske Liv. Det er ganske vist ikke Tariffen, der her bydes, men alt taget i Betragtning er det dog saadan, at der er vist en udbredt Forstaaelse af de Kaar, Arbejderne i denne vanskelige Tid lever under. Det er i høj Grad en hjælpende Haand, der her er udstrakt, og saadan maa det naturligvis ogsaa være. Jeg ser disse Ændringsforslag som et Udtryk for alle Parters Interesse i at faa det bedst mulige ud af Beskæftigelseslovene. Bestemmelsen om, at dersom Parterne ikke kan opnaa Enighed om Akkord, skal Arbejdet udføres paa Timeløn, er jo ligetil og taler for sig selv, og det samme gælder de øvrige Ændringer. Jeg skal med disse Ord anbefale Ændringsforslagene til Vedtagelse.

Boeck-Hansen: Som det vil fremgaa af Betænkningen, kan ogsaa vi fra konservativ Side tiltræde Lovforslaget med de af Udvalget stillede Ændringsforslag til §§ 4, 10 og 16, og vi understreger, at vi anser disse Ændringer for meget vigtige. Vi gjorde allerede ved første Behandling opmærksom paa, at vi saa med Ængstelse paa, at man vilde gennemføre garanterede Ugelønninger, men dog var det jo saaledes med denne Garantering af Ugelønningerne, at de paagældende Arbejdere have Forpligtelse til at indvinde de tabte Arbejdstimer, saaledes at man nok kunde sige, at Garantien ikke var